

МИКИТА

Ч. 9 Вересень 1973 Ціна 50 п. Рік 23

Як почуєш вночі край свого вікна,
Що щось плаче і хлипає важко,
Не тривожся зовсім, не збавляй собі сна,
Не дивися в той бік...

ПІСЬМО ІКЕРОВІ НА ДЕНЬ ШЕСТИДЕСЯТИРІЧЧЯ, 12 ВЕРЕСНЯ 1973 РОКУ І У СОРОКРІЧЧЯ ТВОРЧОЇ ПРАЦІ

Чи Ти один лиш затужив до Водник?
— У всіх бувають водники свої,
де краєвид халупок старомодних
і старомодні рідні солов'ї.

Та в Тебе в Водниках стара хатина —
така, що викликала плач і сміх,
і своєрідна пісня солов'їна
гніздилася в золотій соломі стріх.

І церква на горбку, а там плебанія,
і пан-отець, що фейлетону варт;
там Ти так часто споживав снідання,
даруючи в заміну дотеп-жарт.

І багацький сад, де за високим плотом
манили кулі яблунь, груш і слив.
І никола при шляху, куди болото
невзутими ногами Ти місив.

А перед школою сам пан учитель
з усмішкою виходив на поріг;
це він письма Тебе навчив — винитель,
що намовляв на творчість, мов на гріх.

І Ти пішов з гріхом тим первородним,
із вузликом малим у славний Львів
і став грішити у концерні моднім,
що то пан Тіктор, мов святиню, звів.

Ти всю гріховність списував у книги,
спихав смішних героїв, мов у міх,
і їхні чудернацькі подвиги і здиви
та й людям дарував Ти їх на сміх.

Аж виrushив, мов непоправний грішник,
циганськими дорогами у світ,
де зустрічав людей смішних, потішних
про них писав, немов з дороги звіт.

І виповнився типами смішними
ще в Водниках пошитий творчий міх:
оповідання, п'еси, шаржів рими
і фейлетони — все, що впхати міг.

... То ж в той великий день, при ювілії
чого Тобі бажати у письмі?
Ляж на тапчан, де теми та ідеї
родились, і вернись до Водник в сні.

Нема старої хати, ні плебанії
й не вузлик в Тебе, а великий міх,
а в нім герой: гарні і погані,
усім на радість і усім на сміх.

1-7-1973

Власноручно писав кум:
і бувалець Водник
Іриней Верес

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогий Лисе!

Поясні мені таке:

Якщо о. Семен Іжик є редактором "Поступу", а "Поступ" по-англійському називають "Progress", то чи Іжик є прогресист?

Приятелі з Вінніпегу

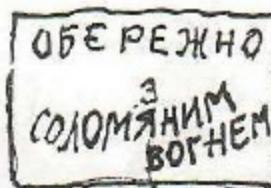
Шановний Михайло!

Поїхавши на вакації Ти втратив багато добрих тем у зв'язку з побутом Блаженнішого в Америці. Все тами діяння справи нуртують в нашій громаді по сьогодні і потребують деякого вияснення. От хоч би таке:

Блаженніший назавв ньюйоркчан кілька разів „таємничою громадою“.

Є дві версії, які пояснюють цю назву, а саме тому, що інж. А. Милянич таємно перед громадською оснував "Український Дослідчий Соціологічний Інститут, закупив для нього дім, в тайні розраховуючи на поміч із фонду "Церква в потребі". Коли почув з уст Блаженнішого — "до лісу не везуть дров" — в тайні носиться з думкою розигнувати з проводу інституту і в тайні створити нову загально-громадську інституцію.

Мирянин

СОРОКА НА ПЛОПІ

Перший, оригінальний заголовок цієї гутірки був — „На вакаційні теми”; та коли нитка нашого оповідання стала розкручуватись, — з вакаційної тематики зробилася ювілейна... Правду сказавши, нікуди ви не втечете від цього нашестя, ювілей чи якась там річниця всюди вас досягне, чи то на суші, чи на морі, чи на вакаційній оселі, під час солодкого безділля!

Про це, щоб нам ніколи не було замало ювілеїв, дбає наша преса, наші центральні установи та їх заслужені провідники. Ви тільки уважно слідкуйте за тим, що пише „Свобода“: ще не вспів наш найстарший щоденник гідно відзначити свого власного 80-річчя та вшанувати 20-річчя купна „Союзівки“, як тут же, на сторінках „Свободи“, появляється зазлил до гідного вшанування 80-річчя Українського Народного Союзу, який-то ювілей припадає в наступному, 1974-му році...

З цього бачимо, що ювілейний реферат УНСоюзу, очолений ред. А. Драганом, працює краще всіх інших департаментів, акуратно та й безперебійно, бо його очолює людина, що дивиться далеко в майбутнє!

Такі ж самі далекозорі канцеляристи сидять і в Головкій Канцелярії Українського Конгресового Комітету. Ще не вспів пан магістер Базарко упоратись із 100-літнім ювілеем Наукового Т-ва ім. Шевченка та з четвертьмільйоновою колекцією на його ювілейні потреби, як тут нас інформують з достовірних джерел, що пан магістер своїм орлиним зором уже бачить—добачає черговий ювілей, уже вправді не 100-річчя, а 10-ліття відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, яке також припадає в 1974-му році.

І вже нині, кажуть, журиться-турбується Головна Канцелярія УККА, що погасла зірка, яка надала такого ясиопромінного блеску й ореолу цій незабутній події, що помер президент Двайт Айзенгавер, який той пам'ятник відкривав... А за ним довго не забарився ще один американський президент, дуже прихильний справі пам'ятника, який, до того всього, ще й спровадив нас, діпістів, до Америки: ми маємо на думці покійного президента, Гаррі С. Трумана. А інших президентів, крім пп. Йосифа Лисогора і Річарда Ніксона, не залишилося в живих.

Ну, за п. Йосифа Лисогора можемо бути певні, та не знати, не відати, чи милостиво урядуючий нам президент Річард Ніксон, зайнятий Воторгейтом, коекзистенцією та іншими світово-гльобальними проблемами, знайде час та нагоду зійти з висот Білого Дому, щоб присвятити кілька хвилин медитації Поетові, який так гаряче колись бажав свому народові — свого Вашингтона? ..

Розуміється, українці були б дуже вдячні Панові Президентові і за те, якби хоч вислав під пам'ятник свого спеціального дорадника, д-ра Генрі Кіссінджа. Комітет світа напевно постарається б гарно привітати пана, доктора, пластуни, сумівці та одумівці зробили б перед ним файну дефіляду, Жіночтво ООЧСУ обдарувало б його золотою медалею св. Ольги, а наші фільмари, під командою Славка Новицького і Ярослава Кулиничча, накрутили б з цілої паради кольоровий кінофільм.

А може, при цій нагоді, вдалося б поговорити з цим паном доктором, що літає довкола світу, про деякі інші справи? .. Він, кажуть, щасливий на руку: адже дякуючи його старанням вдалося випровадити з дому неволі американських воєннополонених. Може, б він нам допоміг визволити з неволі українських діячів культури і науки, що безвинно краються в „старшобратах“ тюрях, лагерях і божевільнях? ..

Не-Ювілей

● Із ста тисяч амбасадорів української справи-скітальців найліпшу кар'єру зробив досі інж. Микола Світуха з Торонта, ставши першим секретарем канадської амбасади в Японії.

● В комунікайтських політичних колах Пекіну панує затривоження, щоб д-р Михайло Сосновський не допоміг так Мао-Тсе-Тунгові, як Ярослав Стецько "допоміг" Чіянг-Кай-Шекові.

● З достовірних джерел довідуємось, що поширювана під час вакацій вістка буцімто мистець Михайло Мороз залишився на стало в Римі і поступив до монастиря, — не відповідає правді.

● Цьогорічну однотижневу вакаційну перерву "Свобода" використала для того, щоб перенести приміщення редакції з нового хмаросяга УНС назад до старого будинку при 83 Гренд стріт...

● З Філадельфії пишуть нам, що Централя СУА плянує створити окремий відділ Союзу Українок Америки, складений з колишніх жінок поета Леоніда Полтави з Нью Йорку і Джерзі Сіті..

● Кажуть, що на православному кооперативному пісніку в „Українському селі“ схвалено резолюцію ради соборності перехристити Ікера на православного, а М. Понеділка на патріярхальника.

● Під час масового 3-їзду міттенвальдців на оселі „Верховина“ найбільшою популярністю користувався пам'ятник І. Франкові, під яким учасники з'їзду фотографувались.

● Якщо отримати в одне 80-річчя „Свободи“ і 20-річчя оселі „Союзівка“, то Український Народний Союз повинен би святкувати в цьому році свій 100-літній ювілей.

● Д-р Ігор Соневицький заявив недавно, що чим довше його дружина, Наталка, мандрує „Стежками Культури“, тим практичніше він освоюється з званням „бейбіситтера“.

● З Йонкерсу інформують нас, що знаний журналіст і редактор лемківської газети, п. Степан Женецький, змінив своє гумористичне псевдо з „Вусатий“ — на „Патлатий“.

● В цьогорічному Дауфинському фестивалі взяло участь стільки тисяч нареду, що на концерті української культури і мистецтва забракло голубців і вареників!

● Туристи інформують, що при вході на святу гору Афон висить таблиця з написом: „Жінкам, тваринам жіночої статі і хлопцям з оголеними головами — вступ заборонений!“

— Файні авто, тільки їхати не хоче...

ХТО І ШО ЗАБУВ НА ВАКАЦІЯХ НА СОЮЗІВЦІ І В ГАНТЕРІ

Драган — двосічне перо

Лисогір — електричний гребінь

Вовчук — хвіст

Стахів — гудзик з ювілейного фонду НТШ

Лікинський — рятунковий пояс

Добрянський — дгугу голову

Базарко —

побільшуюче скло

Д. Харина — кадильницю

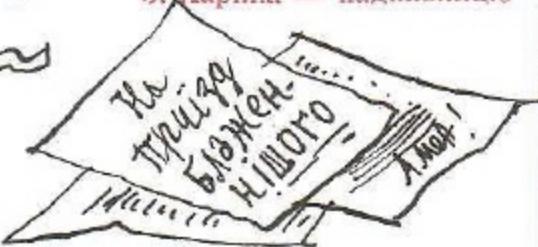

Пушкар — крило

Падох — хлопський параграф

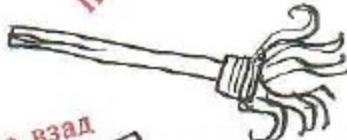
Осінчук — патріярхальні окуляри

о. Андрушків — невиголошену промову

Бігун — годинник, що йде назад

о. Соловій — кропило

Горак — словник російської мови

Гніздовський — баняк бульби

Барановський — дороговкази

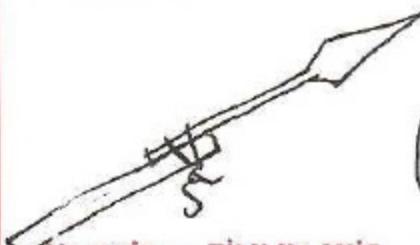

Гуцалюк — круцьку

для нового образу

Колесар — одну з трьох рукавиць

Краеців — піку на змія

Ікер — ключ до дому

Бабай — знімку з Союзівки

Редактор „Лиса Микити“ — підслуховий апарат

Любович — редакційну течку

Австралійські гості —

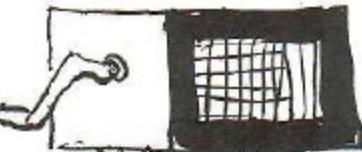
бумеранг

Куропась — здохлу курку

Крущельницька — маску

Щашаровський — нерозізнаний

музичний інструмент

Понеділок — пташка

Невідома членкиня Головної Управи СУЖ — розар

Австралійське чудо

Всі погодяться, що головною атракцією минулорічного Пластового ювілейного міжконтинентального здвигу на Вовчій Тропі була без сумніву група молодих „кангуруївих“ і „кангуровичів“ з далекої Австралії, що вносили подих широких обрів. Вони поширювали вістку, що за рік прилетять до країн Нікона й Трудо дві дорослі „кангурихи“ на гастролі з австралійським вечором гумору й сатири.

Ця вістка поширилася по всіх наших національних барах і викликали різниці думок між постійними „кустомерами“ бару „Лис Мікита“ в Нью Йорку. Стара война похитувала головами та стиха промовляла: Що може бути доброго з Австралії?

Добре люди почали студіювати Австралію та відкрили, що кангури замішки боксуються, своїх недрузів смертельно копають задніми, предовгими ногами і скачуть на десять метрів, можуть навіть перескочити авто на ходу! Почалися дискусії про всім можливі „австралійські несподіванки“, де панує „бабське право“, а хлопам нічого не вольно! Навіть положити палець на свою ріднесьеньку жіночку!

Аж одного серпневого дня вдарила чутка, що вже приземлився „Джамбо-джет“ з двома „кангурихами“, що вискочили з нього та помчали до Гантеру!

Заметувшися український Гантер і всі його підсусідки! Пластиуни ухитилися відбути свою ватру, щоб на ній обміркувати всенью стратегію; якже нам бути з „кангурихами“, з котого бою підступати, щоб не було якоїсь контроверсії?

Але вже на першому їхньому виступі в Кобзярівці, виявилося, що всі подейкування „невірних Хомів“ були не правдиві. Численно зібрани гості були просто — „застрілені“ їхнім виступом, справжнім „козацьким гумором“ — і своєрідно, екзотично „персоналіті“!

Другий їхній виступ на Союзовці ударив публіку оригінальністю, сміливістю і глибиною думок, модерною сатирою на наше лихоліття.

— „Ай доит андерстенд ту мац

ГОСТИ З АВСТРАЛІЇ — ЗОЯ КОГУТ І ІРЕНА ЗАЛЕСЬКА

Юкрайніен — сказав сивоголовий уродженець Америки — бат ю ар ТЕРПІФІК!

Це була найкраща оцінка „австралійського чуда“..

Каролет

НА КОНЦЕРТИ

— Чудесно! Пізнати, що цьому співакові пісня пливе з серця.

— Так, школа тільки, що ви пливає через ніс.

СВЯТО

— Ви чому вчора не були на праці?

— Теща мені померла, пане директоре.

— Е, ви завжди собі якісь свята видумуєте.

У ШКОЛІ

— Чотири косари скосили сіножать у трьох годинах. Скільки потрібно, щоб ту саму сіножать скосили два косари?

— Ні одної.

— Чому?

— Бо ті чотири вже її скосили.

ПІДСЛУХАННЯ НА ВАКАЦІЙНИХ ОСЕЛЯХ

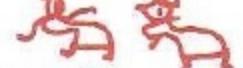

— Я зі Львова.

— Я знаю, що ви зі Львова, але з котрого села?

— „Вотергейт“? Ми маємо свій з патріархатом!..

— А який ваш чоловік?

— О, він для мене дуже добрій! За десять літ дав мені лише раз у писок!..

— Ви чули, отче совітнику, що тепер не лише священики будуть діставати з Риму різні титули, але теж діаки.

— Які ж то будуть титули.

— Знаю тільки, що найвищий діаківський титул буде — супердякі!..

— Чоловічку, як ідеш на прохід, то тримайся лівого боку дороги, бо, чого доброго, авто тебе переїде...

— Це українська, чи американська реставрація?

— Мішана.

— Що значить — мішана?

— Дають стейк з квасним молоком.

ВІДГОМІН ЛІТА
(в коломийках)

Стойте Кобзар коло „Ксені“
Дивиться на гори...
Прилетіли „австралійки“
Та й мені на горе!

Ти до мене не ходи,
Я тобі не рівна:
Ти простого Готя син,
А я Клюфасівна!

А в них празник на Івана,
А в нас на Пречисту.
А в Гантері мальярів,
Ніби трави-листу!

Із Детройту до Гантеру
Дорога далека!
Якби Гантер виглядав
Без нашого Ека?..

Чи ви чули добрі люди,
Вістку цю крилату,
Що зробив пан Кvas із бару
Та й гуцульську хату?

Ой, зайшов я у „Веселку“
Що мені робити?
Чи дивитись на красу,
Чи горілку пити?

Чи це бара, чи музей
Зразу не вгадаеш.
Як не вип'еш три „трембіти“ —
Розуму не маеш.

Ранше була тут „Веселка“
А тепер „Трембіта“:
А пан Кvas наш хай живе —
Многа йому літа!

З Союзівки до Глен Спією
Довга серпентина:
Там живе на „Верховині“
Дівчина-калина!

В неї міні-спідничина
І косички в зіллю:
Ой, заграє нам пан Няко
На нашім весіллю!

А ви маєте Сараса,
А ми маєм Кvas!
А дівчата Союзівки
Вся її прикраса.

Ми вас, пане менеджере,
Хочемо ститати,
Чи дають в Спортивій Школі
Якісі докторати?..

В нас дівчата всі співають,
Як ті соловейки:
Докторати в нас дають —
Тільки з... коломийки!

Ой, заграли музиканти,
Загриміли в бубни:
Ой, приїхав Понеділок
В п'ятницю в полуночі!

Позбігалися дівчата,
Лишили роботу,
Бо приїхав Понеділок
Звечера в суботу!

Ой, рятуйте мою душу,
І рятуйте тіло!
Покажіть нам Понеділка
Звечера в неділю!

Покажіть нам Понеділка
В четвер і в середу,
Чи файній такий з-заду,
Як файній з-переду!

Я Микола Понеділок,
Ти Івась Вівторок.
А за нами, молодцями,
Біжить дівчат сорок!

Ви, дівчатка, не біжіть,
Одинцем, ні в парі:
Як нас хочете спіймати,
То в гуцульській барі!

Папай

Т. ШЕВЧЕНКО В НОВІЙ РЕДАКЦІЇ:

”Коли діждемось Вотергейта?
А діждемось таки колись!“

ЗАБОБОН

— Швидко! Скачи крізь вікно,
бо мій чоловік іде!

— Як?! Та ж ми на тринадцять
тому поверсі!

— Ох, скачи, не час тепер на
забобони.

ФАВСТІВСЬКА ВІДПОВІДЬ

Дівчина не знає, що купити
хлопцеві на іменини, і питає в
батька:

— Тату, якби тобі було 20 ро-
ків, то що ти хотів би мати?

— Нічого більше.

У ШКОЛІ

— Коли в нас ніч, то в Європі
день. Який з цього висновок?

— Що не є практично женити-
ся з європейкою.

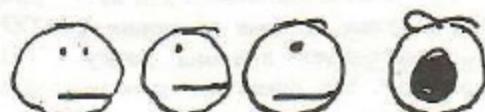
ПРОБЛЕМА

— Сам не знаю, що купити
дружині на іменини.

— Запитай у неї.

— Що ти? А звідки ж я візьму
стільки грошей?

ДЕМОКРАТИЯ

в Советах..

в Америці..

у нас...

Л.

О НАЦІОНАЛНИХ КУПАХ
З ОКАЗІЇ ПЛАСТОВОГО З'ІЗДУ
КУПО в Детройті

Сказали ми жона:

— Сегодні вбери си в найгрубшу карватку, бо йдеш межи пластуни, то аби ти не обірвали, ек мут забавлети си тої КУПИ.

— Єкої КУПИ?

— Аді, написано у запрошеню, що відбуде ся КУПА. Године бути, ек у тім футболю, що показують у телевізії. Мут падати іден на другого, йдеч Падох на другого Падоха, аж зроби си велика купа.

На то я кажу:

— У тих купах — одна річ важна, аби не дістати си на сам спід.

— Ти тримай си Мильничі. Тог, аби що, завше вікараскає си на сам верх.

— Тот має добре "плечі". Ек був у нас у Детройті, та голова була на Джозеф Кампу, а плечі аж у Ньюйорку. Тепер в наоборот.

Так то я з жонов файнно поговорив, а потім то я убрає си і пішов межи пластуни, аби їм віяснити, звідки тоті національні КУПИ в нас взяли си і що о тімкаже історія.

Отож — найперше був оден наш народ.

Згодом, ек тот народ набрав си високої культури, то поділив си на ружні партії.

Кожда партія мала свій, ліпший від усех, програм.

Так було до воєні, але на еміграції, ек придишли си ліпше до всіх тих партій, то показало си, що все вони мають той самий, і то гиршій програм.

Тоді взяли і поділили си знов, там разом на ружні національні купи:

дохторська КУПА,
енкінерська КУПА,
східнецька КУПА,
купецька КУПА,
дівізійна КУПА,
Сумівська КУПА, і ружні інакі Купи.

Гей, школярі-школярки,
До школи спішіть!
А із школи до „Веселки“
На казу вступіть!

Після вакаційних майдрів по таборах і оселях, Вас радо привітає та прийме в гостинні обійми, почастує чим хата багата і піднесе на дусі Ваша добра знайома,

УКРАЇНСЬКА ПУКОРНЯ "ВЕСЕЛКА" В НЬЮ ЙОРКУ!

Хто може призабув, хай пригадає собі нашу адресу:
144, Друга авеню, в Пластовому Домі.

А кожда волає на інакий голос:

„Мала купа, мала,
Більша би си здала!“...

Кілько то ружніх Купів у нас не є, а жадна не вміла си до нашої пластової Купи.

А чим вона славна, тата Купа?

Найперше то кожда Купа мусить мати свій верх, або, ек кажут, свій „шпіц“, яко тиж свій спід, жи чесом в тиж зверха, але того трафлее си переважно в по-літиці.

У пластовій Купі на самім „шпіці“ сидят Начальний Пластун у власній особі Юрка Старосольського. Аби нам довго панували і аби Чорти Лісові мали їх у своїй опіці!

Правда жи не всю золото, що близьдит лисиною, так тиж є з цвашим пластовим цісаром.

Ек я був на вакаціях межи панами під Ньюйорком, то їх власні прихильники нарікали, жи вони не є добре, бо дають си намовити противникам. Але противники тиж нарікали, жи вони не добре, бо не дають си жадним способом намовити.

Вже були такі, жи хотіли би скинути їх з посади, але комендантка Кузьмович так їх моцно заприсегла, жи си не вікрутет до самої смерти.

А що цікаве в Купі істине?

Отож, чи виділи ви у світі таке диво, аби чорт був ксендзом?

Та й коби то лише ксендзом, а то наш отець крилошенні Прокопович, є ще до того чес до часу власним деком.

Тут пасувало би споменути ще одного для Купи ксендза, о. Сміка. Не знаю, еку духовну шаржу вони тепер мають: чи вони совігни, чи канонік, знаю лише на певняка, жи вони мають свою верховну Імосіць.

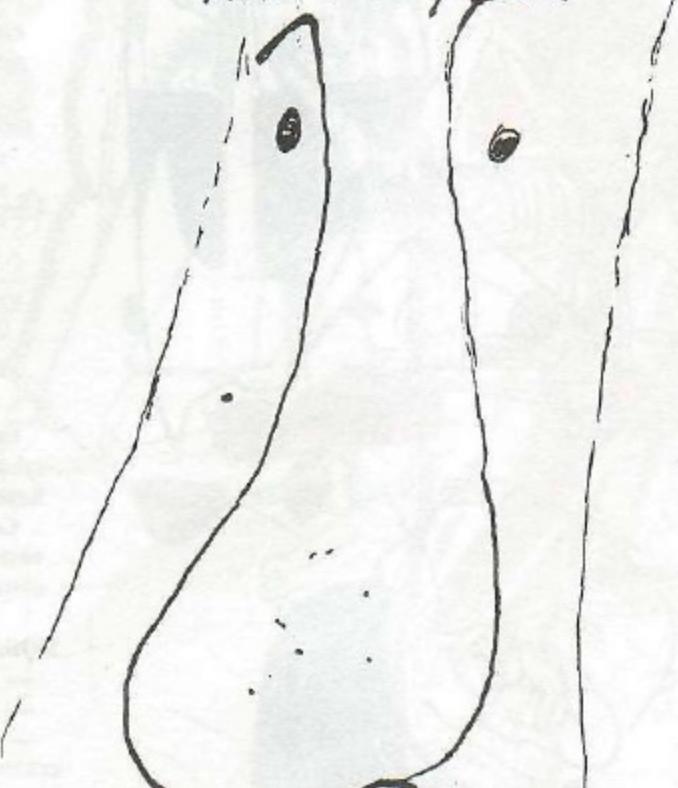
Аби не було кривди червоно-калинникам, то вони тиж мають свого ксендза. Але, жи в них всю стрікте по-войсковому, то їх ксендз називають си — о. Гузар. Вони тепер у монастирі святому відмоляють наші гріхи, то ми перешлімо їм свое повінчуване від целої Купи, аби нам у здоровлю виростали щонайменше на біскупа!

Що ще цікаве в нашій Купі?

Богато ружного дива, даймінато:

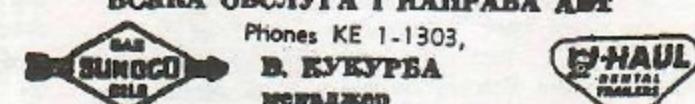
Де є такий другий Рогожа, жи вдає светого, або другий Щур-Шуровський, жи вдає чорта, але ні одному, ні другому того не

У Ви вже маєте
Е Книжку

Чи не зозуля
Ціна 8-8
Заковите
Пересилка 50ц. ч Видавництві

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВСЯКА ОБСЛУГА І ИАПРАВА АВТ

Phones KE 1-1303,
В. КУКУРВА
менеджер
Викаймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.
Одноюка українська Фірма на стейт Мішіган.

вдає си.

Є ще в тотій Купі доста канадішів.

В екіс енчії Купі їх провідник називав би си Палій, або Паливона, а в нас деликатно і гречно: Палленко.

Єк уже тата ціла Купа зіхала си, то пустили поголоску, щи має відбути си нова троянка война. Бо, адіт, навіт галю вінаймili не в самім Дітройті, але на підмістю, щи си називає Троя.

Але на остатку показало си, щи война не власт си.

Красних Геленій було доста, але війшло непорозуміне, хто має бути за троянців, а хто має вдавати грека.

Опрущ того жадний лісовий дідько, навіт tot Пік-Пілпісечний не хотів роззутти си, аби показати людьом свою ахілеву шкарпітку.

Ще одно: тежко було в тій войні розпізнati кілько є троянцій конів, і кілько кониць...

І так обійшло си без войни.

Отож подали собі на остатку руки і роз'хали си
на ясні зорі,
канадійські води,
рідні хмародери...

Григорій Зозуля

ПРЕС-ФОНД

Дол. 25.00: В. Тополинецький.

По дол. 20.00: Я. Бігун і В. і М. Заклинський.

По дол. 10.00: о. сов. І. Прокопович, О. Гац, Б. Божемський, О. Бойчук, і Др. О. Яхторович.

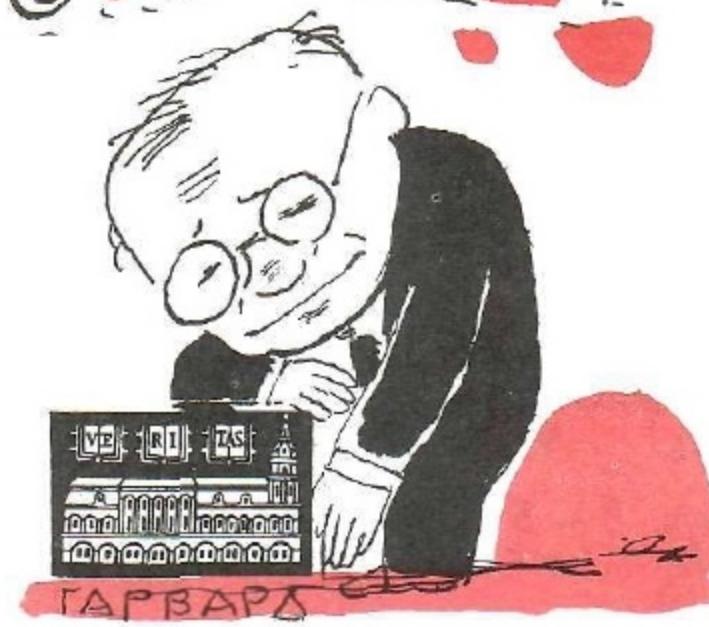
Дол. 7.00: о. Л. Мудрий.

По дол. 5.00: Варосв. Архиеп. Марко, І. Л. Рудницький, Д-р І. Ярош, М. Небеш, С. Мандрик, О. Дуба, Д-р М. Д. Головатий, Д-р М. Орловський, Д-р Е. Гіль, Л. Козак, Д-р М. В. Гнатюк, Д-р Я. Войчишин, М. Яремич, Д-р Р. Т. Кравчук, О. Микитюк, Д. Хоман, Д-р О. Волянський, А. Булавка, Д-р В. Гук, І. Комарницький, О. Судчак, Л. Моль, Д-р М. Снігурович, В. Літнієцький, А. Лесів, С. Климишин, А. Заліско, Т. Я. Княж, Д-р Р. Мороз, Л. Зайка, Е. Думин, о. В. Жолкевич, І. Соневіцький і В. Сидорак.

Дол. 4.00: о. Я. Гаврилюк і В. В. Торонто.

По дол. 3.00: Т. Печерський, О. Блавацька, С. Біловус, М. Крикак-

УКАКІВСЬКА ІНКВІЗИЦІЯ

Куди йдем, то йдем —
В "Діядем" зайдем.

Не довго треба ходити:
Просто з "Лиса Мікіти"!

По-дорозі з "Лиса Мікіти" зверніть, будь ласка, увагу на виставу осінніх мод і фасонів у цій, широко популярній між своїми та чужинцями, українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРII I ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

нівський, Д-р В. Комарницький, Л. Рудницький, Д-р М. Сатурський, Д-р Б. Т. Гнатюк і Д-р В. Копач.

Дол. 2.00: Р. Чавс.

По дол. 2.00: М. Турянський, М. Яремко, Д-р М. Мічковський, С. Масюк, Т. Старух, Я. Попель, Л. Іваш, Д-р З. Гіль, Д. Химич, Н. Федів, Н. Понятішин, І. Руденський, Я. Сека, Р. Огірчак, Д-р І. С. Михайлів, Д. Радиевський і В. Мельничук.

По дол. 1.50: С. Магмет, М. Кривокульська, Н. Піроць, И. Марчинюк, О. Сохан і о. Т. Атаманюк.

По дол. 1.00: Ю. Костів, И. Ясінський, Ю. Джура, В. Диличинський, М. Повч, М. Бульба, М. Петруняк, М. Галадза, М. Петренко, С. Саворський і В. Жилавій.

По дол. 1.00: В. Кривулич, П. Лізень, П. Погорівич, Л. Кlamkovich, М. Герус, Я. Добровольська і Г. аламар.

Широ дякуєм!

НАЦІЇ ДІТИ

Батько: — У твоєму віці Вашингтон був найкращим учнем у класі.

Син: — Це правда, тату, але у вашому віці він був уже президентом Америки.

ПОБАЖАВ ЗДОРОВ'Я

— Куме!
— А що?
— Чи то ви вчора чхнули під стодолою?
— Та я!
— То дай вам, Боже, здоров'я бо я думав, що то ваш син!

НЕПОРОЗУМІННЯ

Повернувшись з пошлюбної подорожі, молодичка розказує подрузі:

— Уяві собі, в Італії під час прогулочки в горах мій осел вперся в одному місці і ніяк не може дійти. Гладжу його, примовляю, заохочую — а він ні і ні!

— Дизуюся тобі, Галю, як ти могла вийти заміж за такого впершого мужчину.

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді
річна передплата — Дол. 5.00

Editor Edward Kozak